

El Montcabrer nevad.

La serra de Mariola, està situada al sud-est de la península Ibèrica, entre les províncies d'Alacant i València, estenent-se entre les comarques de la Vall d'Albaida, el Comtat y l'Alcoià. Té una formació quasi rectangular amb una alineació de sud-oest a nord-est, ocupant una superfície aproximada de 16.800 hectàrees.

La delimitació natural de la serra de Mariola és al Nord amb la Valleta d'Agres. Al sud amb el riu Polop, que separa la serra de Mariola amb la del Carrascar de la Font Roja.

A L'est amb el riu Serpis, quedant l'Oest per determinar a causa de la continuïtat de la serra de Mariola per les serres d'Onil i Fontanella.

La restricció més lògica de delimitar la serra, estaran marcades pel cinturó de carreteres format per les poblacions que rodegen Mariola i que penetren amb els seus termes municipals cap a l'interior de la muntanya. Com Alcoi, Cocentaina, Mur de l'Alcoi, Agres, Alfafara, Bocairent i Banyeres de Mariola.

Delimitant d'esta manera, al nord, amb la carretera que unix les poblacions de Mur de l'Alcoi amb la població d'Agres, al sud amb la carretera CV 795 que unix les poblacions d'Alcoi i la població de Banyeres de Mariola, a l'est amb la Nacional 340 que comunica Alcoi amb Cocentaina i Mur de l'Alcoi i a l'Oest amb la CV 81 que comunica les poblacions de Villena, Bocairent i Ontinyent.

La serra de Mariola, queda dividida en dos parts, la Nord- Oriental (zona més agrest de la serra) i la Sud - Occidental (o zona més suau i plana) prenent com a referència i línia divisora de les dos parts la carretera CV 794 que comunica per l'interior de la serra a les poblacions d'Alcoi i Bocairent , realitzant el seu recorregut des del sud al nord-oest, atravesant per complet tota la serra.

Les altures més importants de la zona es troben en la zona Nord- Oriental, destacant l'altura del Pic del Montcabrer de 1390 metres sobre el nivell del mar, el més alt de la Serra i tercer de la província d'Alacant després del pic Aitana i del Puig Campana. Li segueixen el Pic de l'Alberri, Morro del Comptador, Alt del Cerincal, Alt de la Mola, Alt de Mariola i el de la Codolla, el Cavall de Bernart, el pic del Portín i Cabeçó de la Cova, tots ells superant els 1.000 metres sobre el nivell del mar.

En la zona sud – Occidental destaca el pic del Xar o Eixar de 1090 metres sobre el nivell del mar, sent l'altura més important de la zona, seguint-li l'alt de Sant Jaume, Capoll de l'Àguila i el Morro del Porc, no arribant cap dels tres als 1.000 metres d'altura s.n.m.

La serra de Mariola ha sigut i és important a nivell botànic, a causa de la varietat de flora existent, des dels llits dels rius fins als punts més elevats, existint més d'1.200 espècies diferents.

Els naturalistes o estudiosos de les plantes, utilitzen el nom d'estes en llatí, evitant d'esta manera la confusió de les diferents espècies pel seu nom popular, sobretot a l'hora de la identificació de l'espai en diferents idiomes.

El nom en llatí, està compost per dos paraules, la primera es referix al gènere i la segona a l'espècie, açò ho utilitzen per a designar a qualsevol ser viu.

En la serra de Mariola, comptem amb espècies amb el segon nom com Mariolensis, no perquè siga exclusiva de la zona, sinó per a fer notar que l'espècie va ser arreplegada per al seu posterior estudi en la serra de Mariola.

La formació forestal de la zona és de bosc mixt, com el Roure Valencià (Gal·ler), el Fleix (Freix), trobant-se en Mariola en llocs limitats, sobretot al voltant del pic del Montcabrer i del Morro del Comptador.

Al costat del Fleix i al Roure Valencià, apareixen altres espècies d'arbres com l'arce, el pi Negral i el Teix D'este últim, hi ha una xicoteta però interessant població molt coneguda en el paratge com el bosc de Teixos de la Teixera d'Agres, en la vessant nord del Morro del Comptador i molt prop del refugi de Muntanya del Montcabrer.

La presència humana en la serra de Mariola, està documentada des de temps molt antics com són testimonis les restes arqueològiques trobades en nombroses parts de la serra.

Les restes arqueològiques mes antics trobats, són els que pertanyen al neolític, com proven els jaciments de la zona del Salt (Alcoi) la cova de la Sarsa (Bocairent) i la cova del Bolumini (Alfafara).

De l'edat del bronze, es localitzen poblats d'altura tals com l'alt de la Mola de Serelles o la de la Mola d'Agres. La cultura Ibèrica, deixa les seues restes en la zona de l'Alberri, Castellar i el Cabeçó de la Cova de Mariola.

Els Àrabs, colonitzen la serra, realitzant un canvi en el poblament utilitzant l'aprofitament agrícola de la zona i efectuant una xàrcia de construccions de castells i torres amb el propòsit de defensar les alqueries i poblats. Testimonis d'esta època, queden castells com el de Barxell, el de Cocentaina, el de Banyeres de Mariola, el del Vinalopó, el del Convent y la Torreta d'Agres. Alguns d'ells en estat de completa ruïna, altres han sigut restaurats com el de Banyeres i el de Cocentaina .

La serra de Mariola amb els seus 16.000 hectàrees ha sigut declarada recientment (2002) Parc Natural pel govern de la Generalitat Valenciana.

Cava Arquejada.

El municipi d'Agres

Agres és un xicotet municipi de 654 habitants enclavat a l'interior de la muntanya d'Alacant i situat a 723 metres sobre el nivell del mar. La seua situació geogràfica és al nord de la província, molt aprop de la línia divisòria amb la província de València.

Agres, forma part de la xàrcia d'eixos xicotets pobles pintorescos amb una personalitat pròpia, els seus habitants es dediquen majoritàriament a l'agricultura, encara que en la població, també existisquen algunes xicotetes indústries dedicades a les tasques tèxtils i altres a la manipulació i embalatge per a la seua posterior comercialització dels productes agrícoles, ocupant amb esta activitat també, a un sector de la població.

En l'actualitat, l'oferta turística, (el que coneixem com a turisme d'interior) mou una xicoteta economia que sens dubte ajuda al desenrotllament de la població. Vore un turisme de motxilla per Agres ja és quasi quotidià entre les seues gents, convertint al municipi en un autèntic poble de muntanya amb els seus muntanyencs encaminant-se a qualsevol punt d'interés de la Serra de Mariola.

ACCÉS PER CARRETERA

L'accés a la població serà per la xàrcia secundària de carreteres de l'estat, mes concretament per la CV 700 que unix les poblacions de Muro d'Alcoi amb Agres i Alfafara, buscant entrar en la província de València en les proximitats de la població de Bocairent.

Des d'Alacant, accedim per la N 340 a la retanca de la població d'Alcoi, seguirem a Cocentaina y Muro d'Alcoi, on ens desviem a l'esquerra (Oest) per la CV 700 a la retanca de la població d'Agres, la que localitzarem després de 9 quilòmetres de carretera de muntanya, disfrutant d'un bell paisatge de muntanya.

Si accedim des de la província de València, ho realitzarem per la N 340 i després de la població d'Albaida, ens introduïm en la província d'Alacant i busquem la població de Muro de l'Alcoi, on trobarem a la nostra dreta (oest) l'encreuament de la població d'Agres.

ACCÉS PER FERROCARRIL

Tenim també la possibilitat d'accedir per ferrocarril fins prop de la població d'Agres, però tan sols té accessibilitat des de la província de València, ja que la línia del ferrocarril és terminal a la població d'Alcoi.

La línia en concret és la de Xàtiva –Alcoi, on ens baixarem en l'antiga i ja desmantellada estació de ferrocarril d'Agres.

Des d'este baixador prendrem la carretera d'accés a la població, la que localitzarem després d'una bona tirada.

Llocs d'interés:

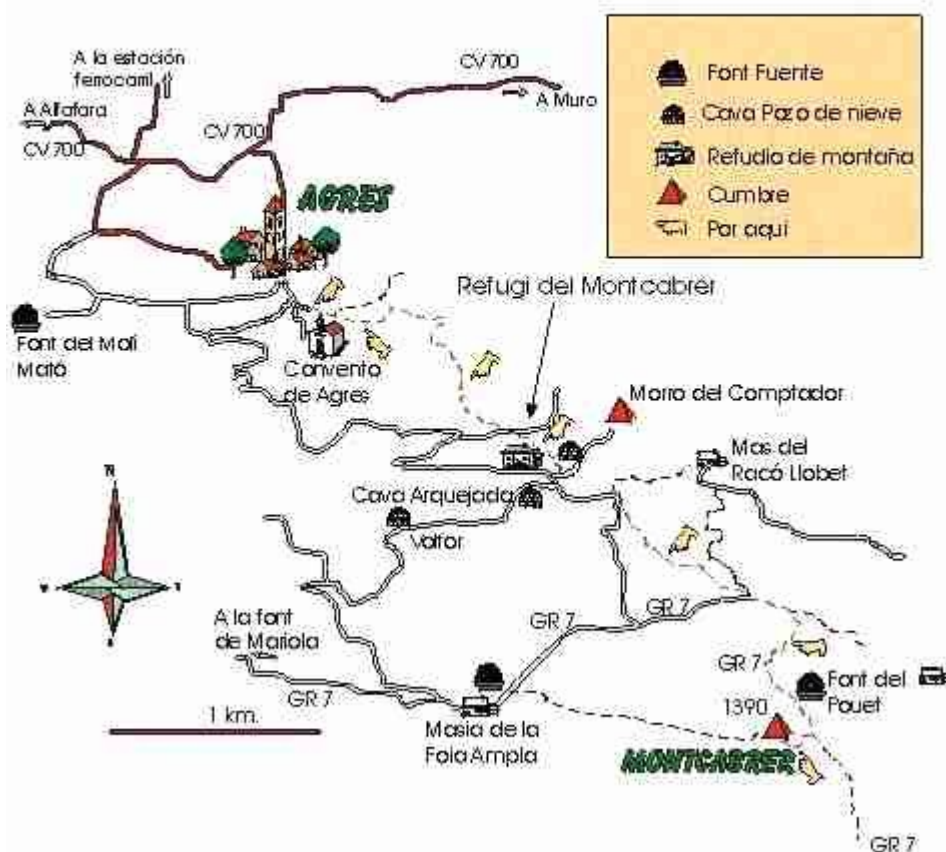
Refugi de Muntanya del Montcabrer, propietat del Centre Excursionista d'Alcoi Telèfon 96/ 5543216

Restaurant el Convent d'Agres telèfon 96/ 5510002, 96/ 5510044

Hostal Mariola telèfon. 96/ 5510017.

Alberg i escola Granja ”La Riera d'Agres” telèfon 96/ 5529087

AGRES PICO DEL MONTCABRER

Ruta al Montcabrer des d'Agres

L'eixida de la ruta d'accés fins a la cima del Montcabrer de 1390 metres s.n.m. l'efectuarem des de la població d'Agres. Per a ser més exactes, buscarem el Convent de la població, ubicat a l'antic castell, del que es conserven en estat de ruïna, algunes muralles.

Arribar fins al convent no representarà cap problema, pel fet que éste, es troba en la part alta de la població i la direcció que hem de continuar per a localitzar el dit convent és ascendent i fins al final, perquè l'asfalt de la pròpia població, acaba en el mateix convent. Reconeixem el lloc sense cap tipus de problema, trobant en la part baixa del convent un bar restaurant. Al voltant d'este, visualitzem l'àrea recreativa amb una font d'aigua potable, tot açò a l'ombra de diversos arbres, creant un espai relaxant i d'especial atractiu. Fins al propi convent podrem arribar amb vehicle, però, cal tindre en compte que la zona és molt concorreguda, sobretot els caps de setmana, existint la possibilitat de tindre problemes d'aparcament. (tot dependrà de l'hora en què arribem al lloc), per a evitar tindre problemes en el tema de l'aparcament, recomanem el matinar un poc.

Des d'este punt (Convent) comencem la ruta d'ascens fins al Montcabrer sent la tercera cima més alta de la província d'Alacant, després de l'Aitana i del Puig Campana. Deixarem el convent a la nostra dreta, divisant la població d'Agres a la nostra esquerra i en un pla inferior al nostre. La senda que recorrem està en principi recoberta de formigó i als pocs metres de començar la ruta, trobarem una cadena que impedis el pas de vehicles. Deixarem la cadena després de nosaltres i seguirem el senda clarament marcat i sense cap tipus de confusió, seguint les marques de pintura de color blanc i groc de senda de xicotet recorregut que ens conduiran fins al final del nostre objectiu. Després de la cadena, trobarem un encreuament de sendes, seguirem cap a la dreta, deixant la senda recoberta de formigó a la nostra esquerra.

El recorregut no presenta cap confusió, a causa de com trobem de clar l'empremta de la senda ja que és una de les rutes mes transitades de la serra de Mariola i convertint-se en la ruta més clàssica per a ascendir al pic del Montcabrer o a la cava d'Agres o Arquiejada.

El sentit ascendent no desapareixerà fins a arribar a les mateixes portes del refugi del Montcabrer i despreciarem qualsevol encreuament de senda que trobem durant l'ascensió seguint sempre l senda mes

marcada.

Ja quasi en la part mes alta, la senda entra en una pista forestal, en la que circularèm uns 25 metres cap a la nostra esquerra per a tornar ràpidament a la senda en sentit ascendent la que trobarem a la nostra dreta sense cap dificultat. Tan sols queda després de la pista forestal afrontar l'últim tram de l'ascensió buscant ja el refugi del Montcabrer, el que no divisarem fins a estar pràcticament al seu costat. Ho reconixerem per tindre la teulada de pissarra de color negre i per l'escut del Centre Excursionista d'Alcoi gravat en la porta principal.

El temps invertit d'Agres al Refugi és d'1 hora aproximadament. Eixim del refugi de muntanya buscant el pic del Montcabrer. Prompte visualitzarem direcció sud-est la cima del Montcabrer, sent esta inconfusible i prou significativa. En la zona on s'ubica el refugi, trobem diverses pistes forestals. Cap a l'esquerra (NE) i en sentit ascendent, arribarem fins al pic del Morro del Comptador, on queda ubicada una caseta de vigilància forestal, visible des del propi refugi. Cap a la dreta (SO) i en sentit descendent, la pista ens conduïx fins a la població d'Agres. Direcció Sud-est, és la pista forestal que en principi ens acompanyarà buscant el nostre objectiu, el pic del Montcabrer. (vore croquis orientatiu) Realitzem el recorregut en principi per pista forestal, uns pocs metres després de deixar el refugi, trobem a la nostra dreta un encreuament de pista forestal, la que refusarem, ja que de seguir-la nos conduïx a la reprop de la Cava Arquejada (molt prop del refugi) i podríem arribar inclús a la masia de la Foia Ampla. Seguim cap a l'esquerra, el recorregut és per pla i ens dirigim al pic del Montcabrer que divisem davant de nosaltres, deixem a la nostra dreta un deposite redó d'aigua, utilitzat pels helicòpters en la lluita contra els incendis forestals. La pista forestal, comença un descens. El recorregut en baixada, serà d'uns 350 metres, trobant-nos a la nostra esquerra un senyal vertical informatiu, direcció al senda PRV 56 que conduïx la població de Muro d'Alcoi pel Racó Llobet. Uns pocs metres mes baix d'este encreuament que hem refusat, trobarem també a l'esquerra una senda ampla el qual seguirem en direcció al Montcabrer. Ara el recorregut és per senda, hem deixat la pista forestal en sentit descendent, que de seguir-la ens conduiria fins a la masia de la Foia Ampla. ([vore croquis orientatiu](#))

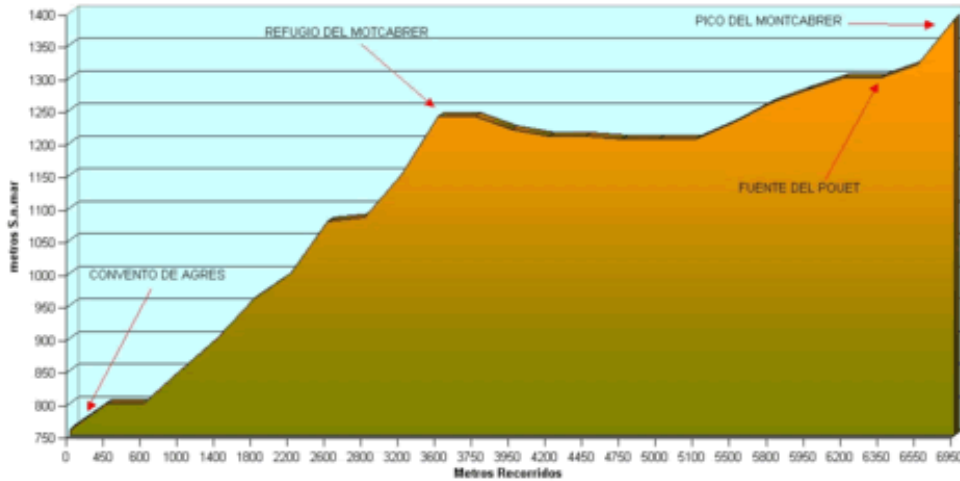
La senda està marcada amb pintura blanca i groga de senda PR. Efectuant el trajecte per pla i inclús realitzant xicotetes baixades, sent l'empremta de la senda molt clara, fent impossible qualsevol dubte en el seu recorregut, a causa del que transita del lloc, buscant el nostre pròxim punt de referència, tractant-se de l'encreuament del GR 7, el qual ho identificarem uns metres mes avant i a la nostra dreta. Reconixerem el lloc (Encreuament del GR 7) per la quantitat de pintura existent, blanca i groga, blanca i roja. La distància recorreguda des que hem deixat la pista forestal del refugi, fins este encreuament de sendes, és d'uns 1.200 a 1.300 metres. Continuarem ascendint per la senda seguint ara les marques del GR i les del PR, que realitzen esta part del recorregut junts, buscant les proximitats del pic del Montcabrer. La senda segueix el seu recorregut ascendent i busca el realitzar una volta a les parets verticals que tenim a la nostra dreta i que pertanyen al Montcabrer, després d'esta pujada, la senda se suavitzava, i uns pocs metres plans per a trobar-nos en la "Font del Pouet".

Reconexim el lloc, per tindre un cartell informatiu a la paret vertical, el lloc és un xicotet pla, on podem aprofitar per a efectuar una xicoteta parada. La font es troba davall mateix del cartell informatiu, abaixant una xicoteta escala fins a trobar l'aigua. També i amb mes possibilitat de carregar aigua, en la nostra cantimplora, haurem de descendir uns 30 metres per una xicoteta senda molt marcada (muntanya baix) on divisarem uns xicotets xops i vegetació de zones humides, trobant la font amb la seua canella, brollant l'aigua quasi arran de terra. Esta font està situada a 1.300 metres s.n.m. sent la font mes alta de tota la serra de Mariola. Segons escrits de Cavanilles a finals de 1700, anomena este lloc com la "font del Pouet de L'Herbassana". Des de l'últim encreuament (GR 7) fins a la font del Pouet, hem invertit un temps aproximat d'uns 15 minuts.

Seguim per la senda i les marques de pintura, el traçat és molt clar realitzant un recorregut aproximat d'uns 200 metres i ens trobarem en el tossal de les Penyes Salvatges i amb un encreuament de sendes, cap a l'esquerra, seguiríem pel GR 7 i el PRV 37 i cap a la dreta i en sentit ascendent buscaríem el pic del Montcabrer, seguirem cap a la dreta, ascendint, ja no tenim marques de pintura que seguir, la ruta del GR7 i del PRV 37 han quedat arrere, però l'empremta de la senda que ara continuem és molt clara, aclarint qualsevol dubte, tan sols queda realitzar un recorregut aproximat d'uns 400 metres des de l'encreuament de sendes, rodejant les parets verticals que tenim a la nostra dreta i ascendir fins a la pròpia cima del Montcabrer situada a 1390 metres s.n.mar, sent el pic més alt de la serra de Mariola. Abans de superar l'últim repetjò de la serra, trobarem a la nostra esquerra un encreuament de senda, la qual ens conduïx en sentit descendent fins a la masia de la Foia Ampla. Per a ascendir al pic del Montcabrer, continuarem ascendint uns 50 metres mes, on trobarem el pilar geodèsic de la cima del Montcabrer.

El temps invertit total des del refugi del Montcabrer fins al pic del Montcabrer és d'uns 45 minuts aproximadament. El temps total invertit des d'Agres al pic del Montcabrer és d'1 hora 45 minuts.

AGRES - PICO DEL MONTCABRER

LES CAVES DE MARIOLA

L'eixida és des del Santuari franciscà de la Mare de Deu Agres en la part més alta de la població.

Iniciem el camí des de la font allí existent, amb direcció descendent flanquejats per alts ciprers i casetes d'un viacrucis.

- **0,17.-** Arribats a la IV estació del viacrucis hi ha un encreuament. A la dreta, cap avall, ens endinsaríem en el nucli urbà. Hem de seguir cap a l'esquerra amb la direcció que indica un rètol de "Licitada al Refugi Caves" i que està senyalitzat amb pintura blanca i groga del PRV 103, i que durant el primer tram seguirem, caminant per asfalt.

- **0,83.-** Encreuament. A l'esquerra forta pujada cap a les caves. Nosaltres seguirem recte, igual que els senyals del PRV.

- **1,03.-** Paratge denominat Mont Blanc. Hi ha un refugi gran i nou, totalment de fusta. Seguint un camí que hi ha després d'una xicoteta replaça habilitada com a pàrquing, i per camí de terra, s'accediria a la pròxima font del Molí Mató. Nosaltres hem de seguir un camí, ja de terra, que en fort ascensió, passa per davant mateix de l'alberg, i pel que seguix el PRV. Este camí, ample i d'excel·lent ferm, anem a seguir-ho durant quasi 2 km, alternant els forts repetjions amb xicotets plans de descans.

- **2,13.-** En el primer tram pla que ens permet recuperar la respiració. Es pot observar, a la dreta i als nostres peus, una bonica perspectiva d'Alfafara, amb Bocairent a continuació. En la serra que tenim enfront d'esta perspectiva es pot observar el denominat Pia doneu Carros i el Camí Vell d'Ontinyent.

- **2,97.-** Senyal de PRV de canvi de direcció, pel que prendrem el camí (una miqueta més estret i menys net) que planetja cap a la nostra dreta, abandonant el que podria ser més evident i que seguix recte segons veníem. També seguim els senyals del PRV. S'han acabat els forts desnivells.

3,41.- Acaba l'ample camí que portàvem en una xicoteta replaça des de la que tenim una excel·lent perspectiva de Bocairent en el més fondo de la vall. Hem de prendre una estreta senda muntanyosa i rocosa que en sentit ascendent que apareix per l'esquerra i des d'on ja es pot divisar la cava a Miquel.

3,73.- Cava a Miquel. A l'esquerra de la senda per la qual hem arribat apareix una altra senda, igualment estreta i rocosa, que hem de seguir amb direcció cap a la llunyana planura que es veu en direcció Este. Una bona referència si fa sol és que sempre haurem de portar a l'astre donant-nos completament de front. A partir d'ací ja no hi ha senyals de cap PRV.

4,18.- Hi ha diverses bifurcacions de diversos sendets. Prendrem el de l'esquerra, sempre en la mateixa direcció i intentant anar per tota la carena d'esta vessant, amb una excel·lent perspectiva d'ambdós vessants. A la nostra dreta es pot apreciar l'ample camí que ascendeix des de la font de Mariola fins a la cava Arquejada.

4,43.- A partir d'esta zona la senda està molt poc definida en ocasions, bé perquè és poc transitada o bé perquè amb freqüència caminarem sobre roques que fan impossible la constitució de cap senda.

5,33.- Xicotet monticle rocós que ens obliga a una mínima enfilada i que haurem d'efectuar prou acusadament cap a la part esquerra segons arribem. Feta la pujada, la senda continua discorrent sobre grans zones rocoses, ara més planes que amb anterioritat. Davant de l'absència de la senda haurem de tindre present que sempre anirem amb el sol de front (si n'hi ha), sempre crestejant, podent-nos servir com a objectiu una zona de carrasques primer, i un grup de pins que es troben a la vista en la zona més elevada, havent-hi entre estos dos grups d'arbres grans roques planes.

5,77.- Arribats a la zona de pins prompte trobem un ample camí que seguirem breument cap a la dreta per a ràpidament agarrar una altra estreta senda que apareix a la nostra esquerra i que segueix la mateixa orientació que portàvem.

6,28.- Caminem quasi en paral·lel a l'ample camí que ascendix des de la font de Mariola i que des d'ací es veu clarament per la nostra dreta. En una xicoteta depressió existent a la nostra esquerra està la **Cava del Voltor**, a qui també es pot accedir arribant fins a l'ample camí citat i pocs metres més endavant agarrar un camí que apareix a l'esquerra i que descendix.

6,40.- Des de la Cava del Voltor hem d'ascendir els escassos metres que ens separen del camí que ve des de la font de Mariola i que una vegada pres, caminarem cap a la nostra esquerra, i ja no abandonarem fins a la Cava Arquejada

7,09.- A la nostra esquerra camí que puja fins unes antenes. Hem de seguir recte pel camí que portàvem.

7,45.- Cava Arquejada.

7,60.- Figuera i font quasi sempre seca. Hi ha un xicotet encreuament. Hem de seguir el camí més ample i evident, com a continuació de què portàvem, per la qual cosa després d'una xicoteta baixada, iniciem un suau ascens.

7,92.- Ample encreuament de tres camins. A la dreta aniríem cap al pic del Montcabrer, Racó Llobet, Mes de Llopis, etc. Haurem de prosseguir cap a l'esquerra.

8,04.- Nou encreuament. Encara que després tornarem a este punt, ara caminarem cap a la dreta per a passar per davant del refugi del C.E.A.

8,14- Cava de L'Habitació. Haurem de prosseguir per un camí que han cementat i que ascendix fortament.

8,59.- Morro Comptador. Altitud 1.232 metres. És el punt més alt de la zona a excepció del pròxim pic del Montcabrer (1.389 m) que es veu clarament cap a la nostra dreta. Als nostres peus, la millor panoràmica de la zona, divisant-se des d'Alcoi fins a Bocairent. La vista és impressionant. Cal disfrutah-lo, a pesar dels forts vents que solen abatre sobre esta zona.

9,14.- Tornada a l'encreuament mencionat anteriorment en el punt 8,04. Passat el refugi girarem cap a la nostra dreta per un ample camí de terra en sentit descendent, freqüentat per vehicles que ascendixen des d'Agres.

10,22.- En una pronunciada corba cap a l'esquerra ix una estreta senda per la nostra dreta i que també descendix. Esta senda és pròpiament de muntanya i és l'opció que prenem, a pesar que seguint per l'ample camí que portàvem ens portaria fins al punt 0,83. L'opció elegida ens deixarà en el mateix punt de la partida. L'encreuament és perfectament identificable ja que hi ha un cartell de la Generalitat, havent de despreciar el sendet més pròxim al cartell i prenent el que escassos metres més avall també existix.

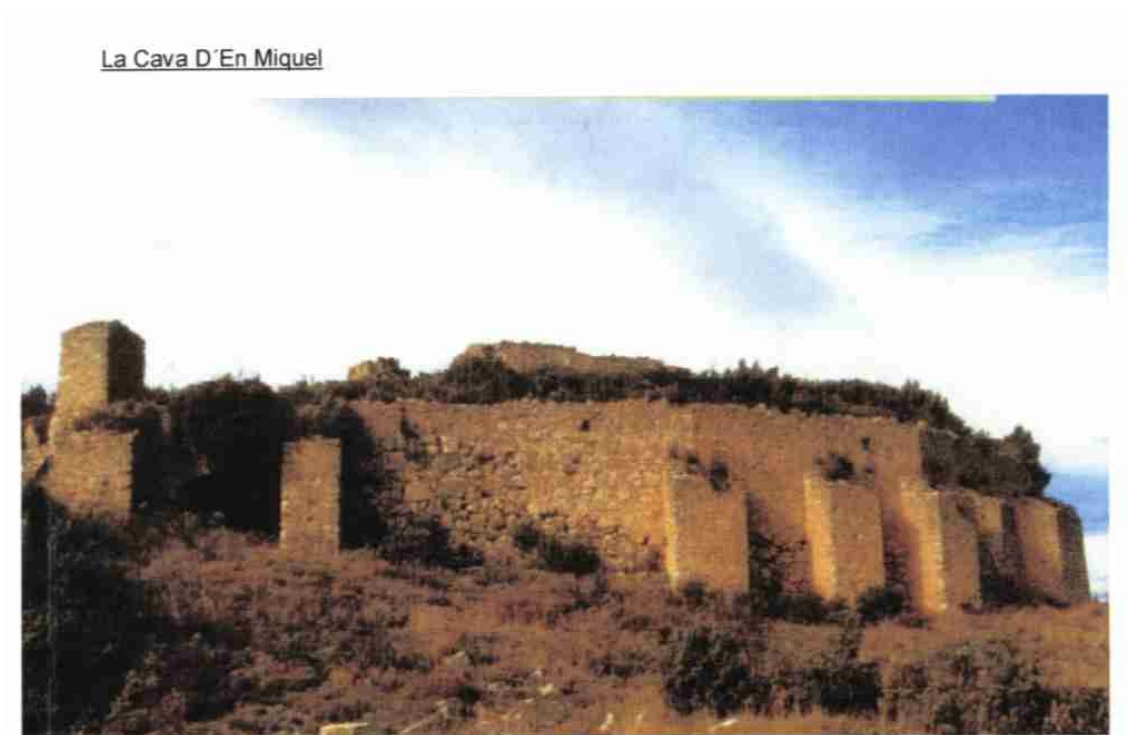
A partir d'ací ens van a aparéixer innumerables sendets que van acurtant el que resulta més evident. En qualsevol cas, sempre que caminem en sentit descendent.

10,78.- Encreuament. Forma una xicoteta replaça. Girarem a l'esquerra, sempre en sentit descendent-

12,60.- Apareixen una sèrie d'edificacions que són les posteriors del convent d'Agres, i que estan sem derruïdes, havent de seguir cap avall per una espècie de xicoteta pedrera amb cudols solts.

12,85.- Encreuament i camí cementat. Haurem de prosseguir cap a l'esquerra, sempre en sentit descendent-
Però nosaltres continuarem direcció al cim del Montcabrer.

Questions a tindre en compte sobre les caves

Està situada al terme de Bocairent, afrontant amb el d'Alfafara, a 1.060 metres d'altitud. La seua construcció data de principis del s. XVII, i era propietat de la ciutat de Xàtiva.

De grans proporcions, amb 16 metres d'altura i 14 de diàmetre, té 2460 m³ de capacitat, amb aparença de castell pel gruix i elevació dels seus contraforts.

Construïda sobre una vessant, aprofitant la seua inclinació per a crear nivells de càrrega, dos terrasses a distints nivells que, al mateix temps, evitaven una major excavació del pou. El perímetre exterior és hexagonal, reforçat amb murs de sustentació on s'obrin tres túnels en diferents altures d'ingrés a l'anterior. Hi havia una quarta, de molt menor grandària, que servia per a evacuar l'aigua produïda pel desgel fins a un aljub. Manca de coberta, que originàriament va haver-hi de ser en forma de mitja taronja i obra de maçoneria. Queda en peu l'arrancada de la volta de la cúpula.

Adossat als murs exteriors, es troba un edifici en ruïnes, que servia de refugi per als "nevaters".

La Gaveta del Voltor. Té planta circular, de 8,20 metres de diàmetre interior per 6,80 metres de profunditat, amb una capacitat de 350 m³. La coberta és de cúpula circular, que se conserva en molt bon estat. Compta amb quatre accessos, tres en la part superior i un ingrés principal a un nivell d'1,80 metres per d'avall dels anteriors. El més destacat és la coberta de manposteria que destaca per la progressiva aproximació de fileres de pedra, amb murs que van estretint-se des de la base de la volta fins a la seua culminació. Per les seues característiques, se la situa al s. XVII i és una de les millor conservades de la província d'Alacant.

La Cava Arquejada. És sens dubte la més coneguda, pel seu espectacularitat i pel seu fàcil accés i ha sigut el símbol per excel·lència de l'antiga activitat dels "nevaters".

Situada a 1220 metres d'altitud, la seua construcció és de cadiratge i recobriments de maçoneria. Té 6 arcs gòtics apuntats en els cantons de l'hexàgon exterior i units en el centre del pou, i que sustentaven la sostrada, sobre la qual s'encreuaven les bigues i canyís per al rematada de la teula moruna. El pou, excavat en gran part en roca viva, té una profunditat de 12 metres per 14,90 metres de diàmetre i una capacitat de 1960 m³.

Posseïx 6 boques de càrrega superiors, al mateix nivell, que s'obren a mitjan els murs, més un túnel de nivell inferior. Un contrafort exterior circumda part del pou, amb una considerable altura en la part Sud. Segons el testimoni d'alguns veïns d'Agres, les teules i les bigues de la coberta van ser utilitzades per a la restauració del convent franciscà de la Mare de Deu Agres, entre 1923 i 1930. La seua

construcció és de mitjan del s. XVII i va estar en explotació fins a la primera mitat del present segle. Durant molts anys la neu que arreplegava abastia a la ciutat de Xàtiva.

Cava de L'Habitació. Situada al costat de la pista que ascendix al morro del Comptador és una edificació de pou la qual té 10 metres de profunditat i 7 de diàmetre, amb una capacitat de 320 m.3 amb coberta de volta semiesfèrica. Construcció de maçoneria. Conserva tres boques superiors de càrrega i un accés principal a nivell inferior. Construïda a finals del s. XVII. Deu el seu nom a la pròxima existència de l'alberg de jornalers. Molt pròxima a esta cava es troba una modesta construcció de 7 metres d'altura per 6 de diàmetre i una capacitat de 200 m3, coneguda com a Cava del Teix, i que no conserva la coberta. Ambdós edificacions pertanyen a finals del s. XVII o principis del XVIII.

En l'actual emplaçament del refugi del Montcabrer, es trobaven, fins a l'any 1974, les ruïnes d'un conjunt d'edificacions de certa importància, on, a més del que va poder ser alberg de jornalers i guardians de tos pous, amb les seues cavallerisses, hi havia una ermita baix l'advocació de la Mare de Deu de les Neus. La construcció responia a l'estil de les caves de neu i és possible que fora erigida a mitjan s. XVII, perquè el cadiratge emprat era semblant al de la Cava Arquejada. En 1975, el Centre Excursionista d'Alcoi va comprar els terrenys on es trobaven estes ruïnes sobre les quals es va erigir l'actual refugi de la seua propietat.

L'altura més elevada de la zona és el pic de Montcabrer a 1389 metres, però a una bona tirada de la zona de les caves.

El lloc més elevat de la zona en què ens trobem és el pic o morro del Comptador, a 1.232 metres d'altitud, a què s'ascendix per la pròxima senda pròxima a l'anterior cava de L'Habitació. El seu nom fa referència a un pas estret en la serra, on es comptava el bestiar que passava per ací.

El material necessari per a dormir serà sac de dormir lleuger, colxoneta aïllant i tenda de campanya. (També es pot dormir sense tenda pero hi han tendes de 2, 3 persones q valen 20€ i pesen 3-4 kgs. I són molt pràctiques. Com és maig imagine no fara massa fred però dormirem a mes de mil metres t'altitud, això sí. També es pot vivaquejar amb bona companyia veient les estrelles del firmament...

Teniu en compte que tot aquest material es deu dur tot el viatge per tant es convenient dur material lleuger i no tendes de 20 kgs.

L'eixida serà a les 21 h. des del convent d'Agres.

Soparem a la cava d'en Miquel, on passarem la nit. Teniu en compte que allí no hi ha aigua, per tant es deu dur la suficient per a sopar i allí mateix desdijunarem a l'endemà, d'on partirem direcció a la gaveta del voltor (la segona cava). A la tercera cava (L'Arquejada, sí sol haver-hi aigua).

La idea seria dinar sobre les 13 h. al cim del Montcabrer i després baixar per la senda del refugi al convent arribant sobre les 16 hores als cotxes.

No oblideu dur frontal, sopar, desdijuni i dinar.

També és convenient dur fruits secs, alguna botelleta de vi, repelent de mosquits, toalletes humides (no hi ha WC), roba d'abric, i el que se sol dur a qualsevol eixida.

Aquesta activitat mostra l'interés de poder fer una eixida nocturna doncs quan arribem a la cava ja serà de nit.

La primera part del present document explica totes les característiques de la ruta que farem.

Per a qualsevol dubte podeu preguntar al meu correu:

jumaro20@hotmail.com